A°. 1837. N°. 46.

Saturdag, den 10den Junij.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Junij 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 5den dezer, n°. 578/513, is tot TWEEDE LUITENANT in de divisie *Para*, benoemd en aangesteld, de Vaandrig PH. KUVEL, en tot VAANDRIG de Heer J. D. HORST.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Edictale Citatie.

(20788) Uit krachte van de acte eerste default met admissie tot eene tweede daging, in dato 2 Junij 1837, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan HENDRIK ADOLPH BUIJK, in qualiteit als Executeur in den Boedel van wijlen LAMBERTUS THIJM, impetrant van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij Exploicteur bij het Geregtshof voornoemd, bij openbare Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, alle bekende en onbekende buitenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen LAMBERTUS THIJM, mitsgaders elk en een tegelijk, die eenig regt, actie of pretentie van welken aard ook, tot lasten den voormelden Boedel hebben; geimpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter laatst te houdene gepriviligeerde rolle, welke gehouden zal worden in de maand December dezes jaars, des voormiddags ten *acht* ure, ten einde de Impetrant qq. te zien dienen, van acte eerste default en tweede daging en wijders voort te procederen als naar regten.

Paramaribo, den 8 Junij 1837.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Advertentien.

De Belastingen der HOOFDGELDEN, voor het einde dezer maand ten kantore van den ondergeteekende, moetende worden voldaan, zoo is het dat zulks bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden wordt gebragt.

Paramaribo, den 10 Junij 1837.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,
WESENHAGEN.

(20781) De ondergeteekenden, zullen op Dingsdag den 13den dezer, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verhuren;

Een Man-Neger EERSTELING; aankomende de Plantage *Koegswoud*, zijnde een bekwame *Delver*.

Paramaribo, den 9 Junij 1837.

V. VAN HALM Jz.,
qq. c. s.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, de Nd. Am. Brik Hope, Kapt. M. S. Wheelen, van Salem, laatst van Cayenne; hebbende 90 dagen reis. Passagier: den Heer Thomas Holmes.

UITGEKLAARD.

Den 3den, het Schip de Jonge Willem, Kapt. W. Hasselaar; lading: 392 vaten Suiker, 50 balen schoone Katoen en 4792 pond Koper; Passagiers: de Heeren R. O'Ferrall Jr. en Echtgenoot, J. H. Rynhier en P. J. Bredenbach.

Den 5den, het Schip Catharina Anna Helena, Kapt. Focke Hiddes Zeijlstra; lading: 388 vaten Suiker, 26 balen schoone en 3 dito vuile Katoen, 1590 pond Koper en 850 pond Tin; Passagiers: de Heeren F. J. Bint, A. Kennedij, H. Vermehren, J. H. Bernhard Jr., de Minderjarigen M. de Veer, J. van Gelder en L. Kennedij. — Beide naar Amsterdam.

Den 6den, de Schoener Dolphijn, Kapt. G. Ellart, naar het Opper-district Nickerie.

Mengelingen.

EEN SPROOKJE UIT DEN OUDEN TIJD.
(Vervolg en slot van No. 45.)

Maar zijne vrouw was beter dan hij, en kon er niet toe besluiten, om den onschuldigen knaap om te brengen. Neen, dacht zij, liever wil ik mijnen man verliezen, die mij toch nooit bemind heeft, dan dat kind te dooden, dat mij zoo veel liefde betoont. Zij ontving dus TRAUGOTT, toen hij uit de school kwam, zeer vriendelijk, en zeide tot hem: »Mijn kind, bid tot God, dat »MUCK in een hond verandere, anders »zal hij u veel kwaad doen." Het knaapje vouwde dadelijk zijne handen, en bad: »Lieve God, maak dat MUCK in een hond verandere." MUCK was juist op eenen hoogen berg, van welken hij reeds in de verte zijne woning kon onderscheiden, die hij binnen weinige minuten hoopte te bereiken, toen hij op eens bemerkte, dat hij barrevoets werd. Vol angst ziet hij om zich, waar zijne laarzen gebleven zijn, toen hij voelde dat eene onzigtbare magt hem het hoofd en de armen naar den grond drukte, tegelijk zijn gansche ligchaam veranderde, en hij met een harig vel bekleed werd. Hij was in eenen zwarten dashond veranderd. Zeer bedroefd liep hij nu in de rigting, waar zijn huis lag, maar hoe langzaam ging het thans! De nacht was reeds aangebroken en nog was MUCK op een eenzaam veld, ver van zijne woning.

Een heerlijk licht, dat bij het gebed van den knaap, de kamer van vrouw MUCK vervulde, had haar overtuigd, dat de bede des kinds verhoord werd. Zij openbaarde hem dus ook het geheim van zijne geboorte en ontvoering, en gaf hem volle vrijheid, om hare woning te verlaten, en zijne ouders op te zoeken. Hij moest maar gedurig tot God bidden, dat die hem den regten weg deed vinden. Met tranen in de oogen nam de knaap afscheid van zijne pleegmoeder, en deze verzocht hem, harer te gedenken, als hij eens een rijke Prins geworden was. Met een klein zwart kapje op het hoofd, een zak met brood op den rug, en een witten staf in de hand, begon de kleine zijnen togt, en bad God, dat die hem ter bestemder plaats deed komen. Zoo was hij reeds bijna een uur gegaan, toen hem een oude man te gemoet trad, die veel geleek op den Bedelaar, welke TRAUGOTT ten doop had gehouden. Hij naderde het knaapje, en vroeg hem naar het doel zijner reis. Vrijmoedig noemde deze hetzelve, en verzocht tegelijk, om hem den weg te wijzen naar den toren, in welken de arme Koningin was opgesloten. Naauwelijks echter had de knaap deze bede uitgesproken, of hij bevond zich met den grijsaard verplaatst, midden in een donker woud, waar zich geen vogeltje hooren deed, en niet ver van den toren, in welken de Koningin versmachtte. »Hier," sprak de grijsaard, »woont de Koningin. Het woud was eenmaal met vele wilde dieren en schoone vogelen bevolkt, zoodat de Koning er het liefst in jaagde en altijd met rijken buit terug kwam; maar, sedert de Koningin hier zoo onregtvaardig gevangen is, zijn de wilde dieren verdwenen, en het gevogelte stom. Doch genoeg — dit pad leidt naar den toren, gij hebt het slechts te volgen." Met deze woorden verdween de grijsaard, en vol moed ging de knaap naar den toren toe. Voor de ijzeren deur echter van denzelven stonden twee reusachtige soldaten met lansen gewapend, die op koninklijk bevel iedereen, op twintig schreden afstands van den toren, moesten afhouden. Naauwelijks zagen zij dus TRAUGOTT, of zij bevalen hem terug te keeren, terwijl zij, als wilden zij hem doorsteken, hunne lansen op hem rigteden. Maar de kleine, gedachtig aan den raad zijner pleegmoeder, bad tot God en smeekte Hem, om veilig bij zijne moeder te kunnen komen. Plotseling stonden de krijgers als versteend, en vloog de ijzeren deur van zelf open. TRAUGOTT snelde de trappen op, en vond zijne moeder op een stroobed liggende, en van smart en kommer op den rand des grafs. »Ik ben het," riep hij haar dadelijk toe: »ik, uw TRAUGOTT; gij hebt mij niet vermoord, maar kom, snellen wij tot mijnen vader, dan zal ik u verhalen, hoe MUCK mij gestolen heeft." De kranke Koningin wist niet, of zij droomde, of waakte; maar zonder haar tijd ter bedenking te laten, vloog hij met haar den trap af, en de kerkerdeur uit. Naauwelijks waren zij in het bosch, of het scheen als of alles ontwaakte. De zon scheen helderder, de bloemen gaven liefdelijker reuk, en het vogelenheer barstte los in luide en heerlijke toonen. Ook de Koning werd, doch met moeite, overtuigd van de waarheid der gebeurtenis, die de kleine TRAUGOTT hem verhaalde. Het berouwde hem bitter, zijne gemalin, zoo hard behandeld te hebben. Van nu af aan zocht hij hare dagen te vervrolijken, doch te vergeefs. Smart en kommer hadden hare

gezondheid verwoest, en weinige maanden daarna stierf zij. De Koning, vol berouw en droefheid, kon nu ook geen geluk meer in het leven vinden, en spoedig daarop, werd hij, naast zijne gemalin in het graf gelegd. TRAUGOTT, nu Koning geworden, regeerde wijs, goed en regtvaardig, en mogt, tot in hoogen ouderdom, den troon bezitten. Zijn halve broeder FREDERIK, die eenen krijgszuchtigen aard had, werd zijn opperveldheer; en vrouw MUCK werd door hem onderhouden tot aan haren dood toe.

HASLAN GHERAIJ.

(Een ware Geschiedenis.)

In eene der valleijen van het schoone *Circassië*, noordwaarts van den *Kaukasus*, welke door de wateren van den *Kuban* besproeid wordt, woonde MOURADIN BEIJ. Dit opperhoofd eener oorlogzuchtige bevolking strekte, bij het bezit van groote doch onregtvaardig verkregene schatten, zijne vasallen ten schrik en tot een geessel zijner nagaburen. —

In weerwil van den haat, die hem algemeen werd toegedragen, dongen echter de meeste Prinsen uit den omtrek naar zijne vriendschap. MOURADIN was vader, en zijne dochter een levendig bewijs, dat gebreken en ondeugden niet overerven. Aan een teeder gevoelig liefderijk hart, paarde zij eene slanke gestalte en gelaatstrekken, welker schoone vormen, fijnheid en uitdrukking, door al het treffende der zedigheid werden opgeluisterd. Hare begaafdheden en deugden overtreffen dat bekoorlijke nog meer, daar zij zelve de vrouwen aan het hof van haren vader in schoonheid te boven ging, zoo was ALKASIA. Eene menigte van edele jongelingen poogden haar te behagen, doch geenen hunner was het nog gelukt haar belangstelling in te boezemen. —

De oude BEIJ, die even trotsch was op zijne dochter als op zijne rijkdommen, hield nu en dan openlijke spelen, om de voornaamste edelen aan zijn hof te verzamelen. In *Circassië*, alwaar de vrouwen minder dan elders in het Oosten verslaafd zijn, mogen zij zich ongesluijerd op de openbare feesten vertoonen. Bij deze spelen, in welke de behendigheid, de moed en de kracht met elkander wedijverden in het gebruik van lans en boog, spies en zwaard, in het wedloopen en worstelen, maar vooral in het beteugelen van nog wilde paarden, zat de dochter van MOURADIN altijd voor. Een der mededingers naar den opgehangen prijs onderscheidde zich steeds boven allen. Het was de jonge HASLAN GHERAIJ, even uitmuntende door zijne majestueuse houding als door zijne vaardigheid en kracht. Alles in hem verkondigde een' waardig' afstammeling der vorsten van de *Krim*. Hoewel naauwelijks twintig jaren oud zijnde was zijn naam reeds algemeen beroemd, en zijne vriendschap alomme gezocht. Onwederstaanbaar in den strijd en bescheiden na de overwinning, trok hij de aandacht van ALKASIA tot zich; dikwijls had zij hem reeds gekroond, en eindelijk ging hare bewondering in liefde over. HASLAN had tot dus verre enkel voor den roem geleefd en hare bekoorlijkheden zonder aandoening gezien; maar op nieuw den prijs, een gordel, dien zij zelve gewerkt had, uit hare hand ontvangende, vestigde hij zijne oogen op de hare, zag de tranen, die hare oogleden bevochtigden, en deze tranen veranderden het wezen van den held. Sints dat oogenblik volgde hij hare schreden, beijverde zich om haar te behagen, en waagde het eindelijk haar zijne gevoelens te kennen te geven. »Bemin mij, of ik sterf!" riep hij uit en de maagd zonk aan zijne borst, terwijl zij in tranen uitbarstte en stamelend zuchtte: o mijn vader! —

Groote zwarigheden bestonden er tegen hun geluk. HASLAN was arm, en MOURADIN zoo gierig als praalzuchtig. Tegen den avond begaf zich HASLAN naar het paleis van den woestaard. Voor de eerste maal vreezende, trad hij met een kloppend hart in de raadzaal, die met schitterende wapentuigen behangen was. Op eene sofa liggende onderhield MOURADIN zijne vasallen over eene onderneming, die grooten buit beloofde. »wat wilt gij HASLAN? riep hij den jongeling toe, komt gij mij uwen arm aanbieden? — Eerbiedig antwoordde HASLAN: »Neen, ik kom den vader mijner beminde verzoeken om hare hand; ik bemin ALKASIA! uwe dochter zoo gelukkig te maken, als gij mij maken zult door uwe toestemming, zal mijn eenigste doel zijn. Uit vorstelijken bloede gesproten, heb ik gepoogt de voetstappen mijner voorvaderen te drukken; onbillijke verdragen hebben mij van mijne staten beroofd; eene overwinning kan mij dezelve wedergeven: en vervuld van deze hoop, die op mijne regten gegrond is, wend ik mij zonder omwegen tot u." »Mijne verbazing evenaart mijne gramschap," antwoordde MOURADIN terwijl hij HASLAN woedende aanzag, »weet gij dat niet, hoe vele vorsten de helft hunner bezittingen zouden afstaan voor een geluk, dat gij om niet verlangt? — en gij durft mij om ALKASIA vragen, gij, die geen erfgoed hebt dan uw zwaard en uwen hengst? wat kunt gij mijne dochter aanbieden, eene tent tot woning en tot bruidschat uwe soldij? zie van uwe dwaasheid af. Voor ditmaal verschoon ik uwe vermetelheid, maar onthoud wel, dat ik ALKASIA, indien zij zonder mijn verlof ooit weder tot u spreekt, verkoopen zal aan den eersten den besten, die er mij van verwittigt. Ziedaar mij besluit, vertrek uit mijne oogen en wisch den hoon, dien gij mij aandoet, door uwe daden uit! — HASLAN verdroeg deze beleediging, want de vader van ALKASIA was hem heilig; liever willende sterven, dan zich op hem wreeken, verliet hij het paleis, in diepe smart verzonken. De voedster van ALKASIA verschafte evenwel een heimelijk onderhoud aan de gelieven. Vast besloten om een oord te verlaten, waar hij niet langer konde gelukkig zijn zadelde HASLAN zijn paard, trok zijne rusting aan, en begaf zich naar het huis der voedster, dat eene der poorten van den hoftuin uitmaakte. Zoodra de dochter van *Mouradin* haren beminde zag, riep zij weenende uit: »*Haslan!* lieve *Haslan!* Is het waar, wilt gij ons verlaten?" — »Hoe, zou ik uwen vader, die de bron van mijne schande en smart is, verdragen kunnen?" »En verlaat gij dan ook mij?" In eene wildernis zal ik gaan sterven, wijl ik voor u niet leven mag." »En wat zal er zonder u van *mij* worden?" »Volg mij, *Alkasia!* Laat ons vereenigd blijven; vereenigd door dezelfde liefde, en in het zelfde graf!" »En mijn vader?" »*Mouradin* heeft gezworen u te zullen verkoopen, *is* hij uw vader nog? Dat wij vlugten, *Alkasia!* wij kunnen ons redden over het gebergte, over den *Kuban*. Laat ons het mededoogen afsmeeken der barbaren of de grootmoedigheid van de Russen, onze vijanden! Onverbiddelijker, dan uw vader, kunnen zij niet zijn." Terwijl hij dus sprak, vlogen de poorten van het paleis plotseling open. Eene menigte lichten verspreidde zich door den tuin, en van verre hoorde men de daverende stem van *Mouradin*, die zijne dochter met vervloekingen overlaadde. Het geldt uwe vrijheid, *Alkasia!*" riep *Haslan* uit. »Neen, *Haslan!* het geldt uw leven!" stamelde de maagd. »Dat wij vlugten!" »Ik volg u!" »Dat wij vluchten naar de woestijn!" Met een hiefde jonge Prins haar in zijne gespierde armen op het paard, sprong in den zadel en drukte zijne geliefde aan het hart, terwijl zijn edele hengst pijlsnel voortrende. Doch zij verdwaalden. Bij het aanbreken van den dag zagen zij de boorden van den *Kuban*, maar hoorden ook het hoefgetrappel van eenige ruiters, die hen vervolgden. In dat hagchelijke oogenblik verbergde *Haslan* zijne beminde in het riet van den oever, en vloog de slaven van *Mouradin* te gemoet. —

(Het vervolg en slot hierna.)

UITSPRAAK VAN HET PARLEMENT DOOR EENE WOORDSPELING.

De beroemde Aartsbisschop *Burnet* had onder de regering van *Willem III* een boek geschreven, waarin hij diens regt op de Engelsche kroon geldig verklaarde, al was het alleen, omdat hij zich het land door verovering had onderworpen. Dit kwam in het parlement ter tafel, en bij het noemen van den naam *Burnet* sprak een der leden denzelven, schijnbaar onwillekeurig, uit, met een verlengden toon: *burn et* (verbrand het). Te gelijk riepen allen, als door den gelukkigsten inval getroffen *burn'it*, *burn'it!* en het boek werd openlijk verbrand.

Stand der Maan.

3	Junij	NIEUWE MAAN.
11	»	EERSTE KWARTIER.
18	»	VOLLE MAAN.
25	»	LAATSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
10 ZATURDAG.	's mor.	11-15	's av.	5-15
11 ZONDAG.	»	12-00	»	6-03
12 MAANDAG.	»	12-51	»	6-51
13 DINGSDAG.	»	1-42	»	7-42

Ter DRUKKERIJ van GEZUSTERS SERRES.